YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

13 päivänä syyskuuta 2007 *

Yhdistetyissä asioissa C-439/05 P ja C-454/05 P,

joissa on kyse yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvista kahdesta valituksesta, jotka on pantu vireille 7. ja 16.12.2005,

Land Oberösterreich, asiamiehenään G. Hörmanseder, avustajanaan Rechtsanwalt F. Mittendorfer, ja

Itävallan tasavalta, asiamiehinään H. Dossi ja A. Hable, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajina,

ja joissa vastapuolena on

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään U. Wölker ja M. Patakia, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit J. Klučka (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus ja A. Ó Caoimh,

julkisasiamies: E. Sharpston,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.1.2007 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.5.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Land Oberösterreich (Ylä-Itävallan osavaltio) ja Itävallan tasavalta vaativat valituksissaan, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-366/03 ja T-235/04, Land Oberösterreich ja Itävalta vastaan komissio, 5.10.2005 antaman tuomion (Kok. 2005, s. II-4005; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi niiden kanteen, jossa vaadittiin Itävallan tasavallan EY:n

perustamissopimuksen 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti tiedoksi antamista, muuntogeenisten organismien käytön kieltämistä Ylä-Itävallan alueella koskevista kansallisista säännöksistä 2.9.2003 tehdyn komission päätöksen 2003/653/EY (EUVL L 230, s. 34; jäljempänä riidanalainen päätös) kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Amsterdamin sopimuksella, joka tuli voimaan 1.5.1999, tehtiin huomattavia muutoksia EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklaan, joka numeroitiin EY 95 artiklaksi. EY 95 artiklan 4–6 kohdassa määrätään seuraavaa:

"4. Jos sen jälkeen, kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio pitää tärkeistä 30 artiklassa tarkoitetuista taikka ympäristön tai työympäristön suojelua koskevista syistä tarpeellisena pitää voimassa kansalliset säännöksensä tai määräyksensä, jäsenvaltio antaa nämä säännökset ja määräykset sekä perusteet niiden voimassa pitämiselle tiedoksi komissiolle.

5. Jos sen jälkeen kun neuvosto tai komissio on toteuttanut yhdenmukaistamistoimenpiteen, jäsenvaltio lisäksi pitää tarpeellisena ottaa käyttöön uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön perustuvia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, jäsenvaltio antaa suunnitellut säännökset ja määräykset sekä niiden käyttöönottamisen perusteet tiedoksi komissiolle, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

6. Komissio hyväksyy tai hylkää kyseiset kansalliset säännökset tai määräykset kuuden kuukauden kuluessa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista tiedoksi antamisista

todettuaan ensin, ovatko ne keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen ja muodostavatko ne esteen sisämarkkinoiden toiminnalle.

Jollei komissio tee päätöstä määräajan kuluessa, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksyttyinä.

Komissio voi ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että tässä kohdassa määrättyä määräaikaa voidaan pidentää edelleen kuudella kuukaudella, jos se on perusteltua asian monitahoisuuden vuoksi eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä."

3 Geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12.3.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY (EYVL L 106, s. 1) annettiin EY 95 artiklan nojalla. Tämän direktiivin 1 artiklan mukaan sen tavoitteena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä yhtäältä silloin, kun geneettisesti muunnettuja organismeja (jäljempänä GMO) levitetään ympäristöön tarkoituksellisesti muussa tarkoituksessa kuin niiden saattamiseksi markkinoille Euroopan yhteisössä, ja toisaalta silloin, kun GMO:ja saatetaan markkinoille yhteisössä tuotteina tai tuotteissa.

4 Mainitulla direktiivillä perustetaan ilmoitus- ja lupajärjestelmä, ja ilmoituksia ja lupia edeltää kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdan mukaan tapaus kerrallaan suoritettava arviointi, joka koskee mahdollisia ihmisten terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia, jotka voivat ilmetä suoraan tai välillisesti GMO:eista muihin organismeihin tapahtuvan geenisiirron välityksellä.

5 Luvat, jotka on annettu geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 23.4.1990 annetun neuvoston direktiivin 90/220/ETY (EYVL L 117, s. 15) nojalla ennen 17.10.2002 GMO:ien markkinoille saattamiseksi tuotteina tai tuotteissa, voidaan ennen 17.10.2006 uusia direktiivin 2001/18 17 artiklan 2–9 kohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun menettelyn mukaisesti.

Asian tausta

6 Itävallan tasavalta antoi 13.3.2003 komissiolle tiedoksi Land Oberösterreichin lakiehdotuksen geenitekniikan käytön kieltämisestä (Oberösterreichisches Gentechnik-Verbotsgesetz, jäljempänä ilmoitettu toimenpide) vuodelta 2002. Tällä lakiehdotuksella oli tarkoituksena kieltää GMO:eista koostuvien tai niitä sisältävien siementen ja kasvien viljely sekä siirtogeenisten eläinten kasvatus ja niiden levittäminen ympäristöön metsästystä tai kalastusta varten. Ilmoituksella pyrittiin siihen, että EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla myönnetään poikkeus direktiivistä 2001/18. Ilmoituksessa nojauduttiin tutkimusraporttiin, jonka otsikko on "GMO-vapaat viljelyalueet: skenaarioiden ja toteuttamistoimenpiteiden laatiminen ja niiden analyysi" (GVO freie Bewirtschaftungsgebiete: Konzeption und Analyse von Szenarien und Umsetzungsschritten) ja jonka on laatinut W. Müller (jäljempänä Müllerin raportti).

7 Komissio pyysi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista (jäljempänä EFSA) arvioimaan Itävallan tasavallan esittämien tieteellisten tietojen todistusarvoa, ja EFSA antoi 4.7.2003 lausunnon, jossa se totesi, etteivät nämä tiedot sisältäneet mitään uutta tieteellistä näyttöä, jolla voitaisiin perustella GMO:ien kielto Land Oberösterreichissa.

8 Komissio teki tässä tilanteessa riidanalaisen päätöksen. Kyseisen päätöksen mukaan Itävallan tasavalta ei ole esittänyt uutta tieteellistä näyttöä eikä osoittanut, että Land

Oberösterreichissa olisi jokin erityinen ongelma, joka olisi ilmennyt direktiivin 2001/18 antamisen jälkeen ja jonka vuoksi tiedoksi annetun toimenpiteen käyttöönotto olisi tarpeellista. Komissio katsoi, että EY 95 artiklan 5 kohdassa määritellyt ehdot eivät täyttyneet, joten se hylkäsi Itävallan tasavallan pyynnön poikkeuksen myöntämisestä.

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

9 Land Oberösterreich nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 3.11.2003 toimitetulla kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista. Tämä kanne merkittiin rekisteriin numerolla T-366/03.

10 Itävallan tasavalta nosti yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 13.11.2003 toimitetulla kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati niin ikään riidanalaisen päätöksen kumoamista. Tämä kanne merkittiin rekisteriin numerolla C-492/03.

11 Yhteisöjen tuomioistuimen 8.6.2004 antamalla määräyksellä asia C-492/03 siirrettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. Tämä asia merkittiin rekisteriin numerolla T-235/04.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 22.2.2005 antamalla määräyksellä asiat T-366/03 ja T-235/04 yhdistettiin suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossa ensinnäkin, että Land Oberösterreichin nostama kanne oli otettava tutkittavaksi. Se katsoi, että riidanalainen päätös koski Land Oberösterreichia erikseen, koska tällä päätöksellä vaikutettiin toimeen, jonka kyseinen osavaltio oli toteuttanut, ja estettiin sitä käyttämästä aikomallaan tavalla omia toimivaltuuksiaan, jotka sille annetaan Itävallan valtiosäännössä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi myös, että vaikka mainittu päätös olikin osoitettu Itävallan tasavallalle, se koski Land Oberösterreichia suoraan, koska Itävallan tasavalta ei käyttänyt mitään harkintavaltaa antaessaan sen tiedoksi mainitulle osavaltiolle.

14 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kantajien esittämät neljä kanneperustetta seuraavasti.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi kontradiktorisen periaatteen loukkaamista koskeneen ensimmäisen kanneperusteen osalta muun muassa, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-3/00, Tanska vastaan komissio, 20.3.2003 antamassa tuomiossa (Kok. 2003, s. I-2643) hyväksymiä perusteluja sille, ettei tätä periaatetta sovelleta EY 95 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn, voitiin soveltaa menettelyyn, josta määrätään tämän saman artiklan 5 kohdassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että myös tämä viimeksi mainittu menettely käynnistetään jäsenvaltion pyynnöstä, jonka tarkoituksena on yhteisön tasolla toteutetusta yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavien kansallisten säännösten tai määräysten hyväksyminen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi, että nämä kaksi menettelyä, joista määrätään EY 95 artiklan 4 ja 5 kohdassa, aloittaa ilmoittava jäsenvaltio, joka voi ilmaista näkemyksensä päätöksestä, jonka tekemistä se pyytää, ja että nämä menettelyt on saatettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion etujen ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi nopeasti päätökseen.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen tuomion 41–44 kohdassa seuraavaa:

"41 Kantajien väitteen vastaisesti se seikka, että EY 95 artiklan 5 kohdan menettely koskee vielä ehdotusvaiheessa olevia kansallisia toimenpiteitä, ei mahdollista sen

erottamista tämän saman artiklan 4 kohdan mukaisesta menettelystä siinä määrin, että kontradiktorinen periaate katsottaisiin siihen soveltuvaksi. Kantajat eivät voi tältä osin pätevästi väittää, että nopeutta koskeva vaatimus olisi merkitykseltään vähäisempi sellaisen kansallisen toimenpiteen tutkimisen osalta, joka ei ole vielä tullut voimaan, ja että komissio voisi siten helposti pidentää EY 95 artiklan 5 kohdassa määrättyä kuuden kuukauden määräaikaa kontradiktorisen näkemystenvaihdon järjestämiseksi.

42 Kyseinen väite on ensinnäkin ristiriidassa EY 95 artiklan 6 kohdan sanamuodon kanssa. Tätä määräystä sovelletaan erotuksetta EY 95 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja voimassa olevia kansallisia toimenpiteitä ja ehdotusvaiheessa olevia toimenpiteitä, joihin sovelletaan EY 95 artiklan 5 kohtaa, koskeviin pyyntöihin poikkeuksen myöntämisestä. Toisaalta komissio voi käyttää kyseisen määräyksen kolmannen alakohdan mukaista mahdollisuutta pidentää päätöksentekomääräaikaa kuudella kuukaudella ainoastaan, jos asian monitahoisuus edellyttää sitä eikä määräajan pidentäminen vaaranna ihmisten terveyttä. On näin ollen ilmeistä, että EY 95 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa ei anneta komissiolle mahdollisuutta siirtää päätöksentekomääräajan päättymistä kuudella kuukaudella ainoastaan siinä tarkoituksessa, että voitaisiin kuulla jäsenvaltiota, joka on saattanut sen käsiteltäväksi EY 95 artiklan 5 kohdan mukaisen pyynnön poikkeuksen myöntämisestä.

43 Toiseksi kantajien väite ei ole yhteensopiva EY 95 artiklan 5 kohdan yleisen rakenteen kanssa. Se seikka, että kyseisessä määräyksessä tarkoitetaan kansallista toimenpidettä, joka ei ole vielä voimassa, ei vähennä sitä tarvetta, että komissio ratkaisee nopeasti sen käsiteltäväksi saatetun pyynnön poikkeuksen myöntämisestä. [EY:n] perustamissopimuksen laatijat ovat nimittäin halunneet tämän menettelyn nopeaa loppuunsaattamista, jotta turvataan pyynnön esittäneen jäsenvaltion intressi saada ratkaisu sovellettavista säännöistä ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.

44 Tämän viimeisen seikan osalta on korostettava, että yhteisön oikeuden sitovuuden ja yhdenmukaisen soveltamisen vaarantamisen välttämiseksi EY 95 artiklan 4 ja 5 kohdassa määrätyillä kummallakin menettelyllä on tarkoitus

taata, ettei mikään jäsenvaltio sovella yhdenmukaistetuista säännöistä poikkeavaa kansallista lainsäädäntöä ilman komission etukäteen antamaa hyväksyntää. Tältä kannalta EY 95 artiklan 4 kohdan mukaisesti ilmoitettuihin kansallisiin toimenpiteisiin sovellettava järjestelmä ei eroa merkittävästi siitä, jota sovelletaan vielä ehdotusvaiheessa oleviin kansallisiin toimenpiteisiin, jotka on ilmoitettu EY 95 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Kyseessä olevia toimenpiteitä ei nimittäin voida näissä kahdessa menettelyssä soveltaa niin kauan kuin komissio ei ole tehnyt päätöstään poikkeuksen myöntämisestä. EY 95 artiklan 5 kohdan yhteydessä tämä tilanne seuraa itse kyseessä olevien toimenpiteiden luonteesta, koska ne ovat vielä ehdotusvaiheessa. EY 95 artiklan 4 kohdan osalta tämä tilanne on seuraus sillä käyttöönotetun menettelyn tarkoituksesta. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin huomauttanut, että sisämarkkinoiden toteuttamista ja toimintaa koskevat toimenpiteet, jotka liittyvät jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämiseen, menettäisivät vaikutuksensa, jos jäsenvaltioille jätettäisiin mahdollisuus yksipuolisesti soveltaa niistä poikkeavaa kansallista lainsäädäntöä. Näin ollen jäsenvaltiolla on oikeus soveltaa EY 95 artiklan 4 kohdan perusteella tiedoksi annettuja kansallisia säännöksiä ja määräyksiä vasta saatuaan komissiolta päätöksen niiden hyväksymisestä (ks. vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 100 a artiklan 4 kohdan menettelyn osalta asia C-41/93, Ranska v. komissio, tuomio 17.5.1994, Kok. 1994, s. I-1829, Kok. Ep. XV, s. I-165, 29 ja 30 kohta ja asia C-319/97, Kortas, tuomio 1.6.1999, Kok. 1999, s. I-3143, 28 kohta)."

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi perusteluvelvollisuuden loukkaamista koskeneen toisen kanneperusteen osalta muun muassa, että komissio oli esittänyt perustelunsa yksityiskohtaisesti ja seikkaperäisesti, mikä antoi riidanalaisen päätöksen adressaatille mahdollisuuden perehtyä sen tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskeviin perusteluihin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle mahdollisuuden harjoittaa laillisuusvalvontaansa.

18 Se totesi valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa tältä osin lisäksi seuraavaa:

"Komissio on nimittäin nojautunut kolmeen pääasialliseen seikkaan hylätessään Itävallan tasavallan pyynnön. Se on ensinnäkin todennut, ettei kyseinen jäsenvaltio ollut osoittanut, että ilmoitettu toimenpide oli perusteltu uuden ympäristönsuojelua

koskevan tieteellisen näytön nojalla (riidanalaisen päätöksen 63–68 perustelukappale). Komissio on lisäksi katsonut, ettei ilmoitettu toimenpide ollut perusteltu Itävallan tasavaltaa koskevan erityisen ongelman vuoksi (riidanalaisen päätöksen 70 ja 71 perustelukappale). Lopuksi komissio on hylännyt Itävallan viranomaisten väitteet, joilla pyrittiin perustelemaan kansalliset toimenpiteet ennalta varautumisen periaatteeseen turvautumalla, koska se katsoi, että ne olivat liian yleisiä ja riittämättömästi perusteltuja (riidanalaisen päätöksen 72 ja 73 perustelukappale)."

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 65–67 kohdassa EY 95 artiklan 5 kohdan rikkomista koskeneen kolmannen kanneperusteen osalta seuraavaa:

"65 Komissio on riidanalaisessa päätöksessä hylännyt Itävallan tasavallan väitteet, joiden tarkoituksena oli osoittaa EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun erityisen ongelman olemassaolo, koska ilmoituksesta kävi selvästi ilmi, että maatilojen pieni koko oli yhteinen ominaispiirre kaikissa jäsenvaltioissa eikä suinkaan luonteenomaista vain Land Oberösterreichille. Komissio on myös yhtynyt EFSA:n johtopäätöksiin ja erityisesti niihin, joiden mukaan 'annettu tieteellinen näyttö ei sisällä uutta tai yksinomaan paikallista tieteellistä tietoa nykyisten tai tulevien muuntogeenisten viljelykasvien tai eläinten vaikutuksista ympäristöön tai ihmisten terveyteen' ja 'tieteellistä näyttöä ei ole annettu siitä, että kyseisellä Itävallan alueella olisi epätavallisia tai ainutlaatuisia ekosysteemejä, joita varten olisi tehtävä erilaiset riskinarvioinnit kuin koko Itävaltaa tai Euroopan muita samankaltaisia alueita varten' (riidanalaisen päätöksen 70 ja 71 perustelukappale).

66 On todettava, että kantajat eivät ole esittäneet näyttöä, jonka perusteella voitaisiin epäillä sitä, ovatko nämä erityisen ongelman olemassaoloon liittyvät arvioinnit perusteltuja, vaan ne ovat rajoittuneet korostamaan maatilojen pientä kokoa ja luonnonmukaisen maatalouden merkitystä Land Oberösterreichissa.

67 Erityisesti on todettava, että kantajat eivät ole esittäneet seikkoja, joiden tarkoituksena olisi kumota EFSA:n johtopäätökset, joiden mukaan Itävallan tasavalta ei ole osoittanut, että Land Oberösterreichin alueella on epätavallisia tai ainutlaatuisia ekosysteemejä, joita varten olisi tehtävä erilaiset riskinarvioinnit kuin koko Itävaltaa tai Euroopan muita samankaltaisia alueita varten. Kun kantajia pyydettiin istunnossa lausumaan GMO:ien Land Oberösterreichin alueella aiheuttaman ongelman laajuudesta, ne eivät kyenneet ilmoittamaan, oliko tällaisia organismeja edes havaittu. Land Oberösterreich on täsmentänyt, että ilmoitetun toimenpiteen antaminen johtui pelosta, että GMO:ien esiintymistä jouduttaisiin sietämään sellaisen sopimuksen ilmoitetun päättymisen johdosta, jonka mukaan jäsenvaltiot olivat toistaiseksi sitoutuneet olemaan enää antamatta lupia näille organismeille. Tällaisilla seikoilla ei voida niiden yleisen luonteen vuoksi kumota riidanalaisessa päätöksessä esitettyjä konkreettisia arviointeja."

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa seuraavaa:

"Koska EY 95 artiklan 5 kohdassa vaaditut edellytykset ovat kumulatiivisia, poikkeuksen myöntämistä koskevan pyynnön hylkäämiseksi riittää, että yksikin näistä edellytyksistä jää täyttymättä – –. Koska kantajat eivät ole onnistuneet osoittamaan, että yksi EY 95 artiklan 5 kohdassa vaadituista edellytyksistä oli täyttynyt, kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana ilman, että olisi tarpeen lausua muista väitteistä ja perusteista."

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ennalta varautumisen periaatteen loukkaamista koskeneen neljännen kanneperusteen osalta, että tämä kanneperuste oli tehoton, koska komission käsiteltäväksi oli saatettu EY 95 artiklan 5 kohdan mukainen pyyntö ja koska komissio oli päättänyt, etteivät tämän artiklan soveltamisedellytykset täyttyneet. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kolmannen kanneperusteen tutkimisen päätteeksi, ettei riidanalainen päätös ollut virheellinen, ja se katsoi valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa, että komission oli pitänyt hylätä sen käsiteltäväksi saatettu pyyntö.

Valitusten tarkastelu

22 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 29.6.2006 antamalla määräyksellä nämä kaksi valitusta yhdistettiin suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

23 Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta vetoavat valitustensa tueksi kahteen kumoamisperusteeseen, joista toinen koskee kontradiktorisen periaatteen loukkaamista ja toinen EY 95 artiklan 5 kohdan rikkomista.

Kontradiktorisen periaatteen soveltamisalaa koskeva peruste

Asianosaisten lausumat

24 Valittajat moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se sovelsi yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa Tanska vastaan komissio antamassa tuomiossa EY 95 artiklan 4 kohdan osalta hyväksymää ratkaisua, jonka mukaan kontradiktorista periaatetta ei sovelleta, vaikka esillä oleva asia koskee kyseisen artiklan 5 kohtaa. Kansallisen säännöksen, jonka osalta pyydetään poikkeusta mainitun artiklan 4 kohdan nojalla ja joka on jo voimassa, jolloin se on – ainakin mahdollisesti – sisämarkkinoiden kannalta haitallinen, ja ehdotusvaiheessa olevan kansallisen säännöksen, jonka osalta pyydetään poikkeusta saman artiklan 5 kohdan nojalla, välillä on valittajien mukaan eroa.

25 Valittajat huomauttavat yhtäältä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa oikeuskäytäntöön, joka koskee perus-

tamissopimuksen 100 a artiklaa. Ne täsmentävät, että kyseisessä määräyksessä ei tehdä eroa olemassa olevien kansallisten säännösten tai määräysten voimassa pitämisen ja uusien kansallisten säännösten tai määräysten antamisen välillä, kun taas EY 95 artiklan 4 ja 5 kohdassa tehdään vastedes tällainen ero.

26 Toisaalta valittajat korostavat, että EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu tilanne poikkeaa kyseisen artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta tilanteesta, koska ehdotusvaiheessa olevan kansallisen toimenpiteen osalta sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ei edellytä, että menettely olisi erityisen nopea, joten komissio voisi helposti pidentää EY 95 artiklan 6 kohdassa määrättyä kuuden kuukauden määräaikaa ja järjestää kontradiktorisen näkemystenvaihdon.

27 Vastauksena tähän komissio katsoo, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa mainittuun oikeuskäytäntöön, se vetoaa ainoastaan kyseisen oikeuskäytännön siihen puoleen, joka koskee EY 95 artiklan 4 ja 5 kohtaa eli siihen, että jäsenvaltio ei voi kummassakaan näissä kohdissa tarkoitetuista tapauksista poiketa yhdenmukaistamistoimenpiteestä ilman komission etukäteen antamaa hyväksyntää. Komissio katsoo lisäksi, että asiaan voi olla hyödyllistä saada selvyys mahdollisimman nopeasti, vaikka laki on edelleen ehdotusvaiheessa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

28 EY 95 artiklan mukaan sen jälkeen, kun jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämistä koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta on määrätty, jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa komissiolle tiedoksi yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavat kansalliset säännökset tai määräykset komission antamaa hyväksyntää varten. Tämän artiklan 4 kohta koskee tapausta, jossa on kyse ennen yhdenmukaistamistoimenpiteitä olemassa olleiden kansallisten säännösten tai määräysten voimassa pitämisestä, ja saman artiklan 5 kohta koskee tapausta, jossa on kyse yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavista kansallisista säännöksistä tai määräyksistä, jotka jäsenvaltio haluaa antaa.

29 Menettelyt, joista määrätään mainitussa artiklassa, alkavat jäsenvaltion antaessa komissiolle tiedoksi poikkeavat kansalliset säännökset, jatkuvat komission arvioidessa asiaan liittyviä seikkoja todetakseen, täyttyvätkö vaaditut edellytykset, ja päättyvät lopulliseen päätökseen, jolla kyseiset kansalliset säännökset sallitaan tai kielletään. Komission kuuluu tehdä päätös vasta tutkittuaan, etteivät kansalliset säännökset ole keino mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen (ks. asia C-512/99, Saksa v. komissio, tuomio 21.1.2003, Kok. 2003, s. I-845, 44 kohta).

30 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun otetaan huomioon EY 95 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn erityispiirteet, kontradiktorista periaatetta ei sovelleta siihen (em. asia Tanska v. komissio, tuomion 50 kohta).

31 Saman artiklan 5 kohdassa määrätyn menettelyn osalta uusien kansallisten säännösten tai määräysten käyttöön ottamisen on perustuttava uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteiden toteuttamisen jälkeen (ks. vastaavasti em. asia Tanska v. komissio, tuomion 57 kohta).

32 Vaatimus siitä, että pyynnön tueksi on esitettävä uutta tieteellistä näyttöä, voi täten johtaa siihen, että arvioidessaan, onko kyseinen pyyntö perusteltu, komissio kääntyy ulkopuolisten asiantuntijoiden puoleen saadakseen näiltä mainittua näyttöä koskevan lausunnon, joka on lopullisen päätöksen perusteena.

33 Siten komissio myönsi, että se ei tässä tapauksessa voinut arvioida Müllerin raporttiin sisältyneitä tieteellisiä tietoja yksinään, ja totesi, että sen piti näin ollen pyytää EFSA:lta lausuntoa ennen kuin se teki päätöksensä EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla.

34 On kuitenkin tarkastettava, olisiko tällaisessa tapauksessa pitänyt soveltaa kontradiktorista periaatetta, kuten valittajat väittävät, vai oliko niin, että kuten edellä mainitussa asiassa Tanska vastaan komissio annetussa tuomiossa katsottiin EY 95 artiklan 4 kohdan osalta, kontradiktorista periaatetta ei pitänyt soveltaa.

35 Tältä osin kontradiktorinen periaate, jonka noudattamista yhteisöjen tuomioistuin valvoo, edellyttää, että viranomainen kuulee asianomaisia henkilöitä ennen heitä koskevan päätöksen tekemistä (asia C-315/99 P, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 10.7.2001, Kok. 2001, s. I-5281, 28 kohta ja em. asia Tanska v. komissio, tuomion 45 kohta).

36 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien noudattamisen periaatetta, johon kontradiktorinen periaate kiinteästi liittyy, ei sovelleta pelkästään hallintoalamaisiin vaan myös jäsenvaltioihin. Viimeksi mainittujen osalta tämä periaate on tunnustettu menettelyissä, jotka yhteisöjen toimielin on aloittanut asianomaista jäsenvaltiota vastaan (ks. mm. em. asia Tanska v. komissio, tuomion 46 kohta). On katsottu, että puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päättyä tälle vastaiseen päätökseen, on yhteisön oikeuden perustavanlaatuinen periaate, jota on noudatettava, vaikka tästä menettelystä ei olisi annettu erityisiä määräyksiä (ks. mm. yhdistetyt asiat C-48/90 ja C-66/90, Alankomaat ym. v. komissio, tuomio 12.2.1992, Kok. 1992, s. I-565, Kok. Ep. XII, s. I-13, 44 kohta; asia C-288/96, Saksa v. komissio, tuomio 5.10.2000, Kok. 2000, s. I-8237, 99 kohta ja asia C-287/02, Espanja v. komissio, tuomio 9.6.2005, Kok. 2005, s. I-5093, 37 kohta).

37 Ensinnäkään EY 95 artiklan 5 kohdan sanamuodosta ei kuitenkaan ilmene, että komissiolla olisi velvollisuus kuulla ilmoittavaa jäsenvaltiota ennen kuin se tekee päätöksensä, jossa se hyväksyy tai hylkää kyseessä olevat kansalliset säännökset tai määräykset. Yhteisön lainsäätäjä määräsi tämän menettelyn erityispiirteet huomioon ottaen EY 95 artiklassa ainoastaan edellytyksistä, jotka on täytettävä päätöksen saamiseksi komissiolta, määräajasta, jonka kuluessa komission on tehtävä hyväksy-

mistä tai hylkäämistä koskeva päätöksensä, ja mahdollisesta määräajan pidennyksestä.

38 Kuten tämän tuomion 29 kohdassa todettiin, yhteisön toimielin tai kansallinen toimielin ei aloita menettelyä, josta määrätään EY 95 artiklan 5 kohdassa – kuten ei myöskään menettelyä, josta määrätään saman artiklan 4 kohdassa – vaan sen aloittaa jäsenvaltio, ja komissio tekee päätöksen ainoastaan vastauksena tähän aloitteeseen. Jäsenvaltio voi pyynnössään ottaa vapaasti kantaa kansallisiin säännöksiin tai määräyksiin, joiden käyttöönottoa se pyytää, mikä ilmenee nimenomaisesti EY 95 artiklan 5 kohdasta, jossa jäsenvaltio velvoitetaan ilmoittamaan pyyntönsä perusteet.

39 Lisäksi komission on voitava hankkia tarpeellisiksi osoittautuvat tiedot asetetussa määräajassa ilman, että se olisi velvollinen kuulemaan ilmoittavaa jäsenvaltiota ennen päätöksensä tekemistä (ks. EY 95 artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn osalta, jota koskee sama määräaika kuin saman artiklan 5 kohdassa määrättyä menettelyä, em. asia Tanska v. komissio, tuomion 48 kohta).

40 On korostettava, että EY 95 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaan yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavia kansallisia säännöksiä tai määräyksiä pidetään hyväksyttyinä, jollei komissio tee päätöstä tietyn määräajan kuluessa. Tämän saman kohdan kolmannen alakohdan mukaan tätä määräaikaa ei myöskään voida pidentää, jos asia ei ole monitahoinen, eikä siinä tapauksessa, että ihmisten terveys vaarantuu.

41 Perustamissopimuksen laatijat ovat halunneet sekä ilmoittavan jäsenvaltion etujen että sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan turvaamiseksi, että kyseisessä artiklassa määrätty menettely saadaan nopeasti päätökseen. Tämä tavoite olisi vaikeasti yhteensovitettavissa pitkitettyä tietojen ja huomautusten vaihtoa koskevan vaatimuksen kanssa.

42 On lisäksi todettava, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin mainitsi valituksenalaisen tuomion 44 kohdassa oikeuskäytännön, joka liittyy perustamissopimuksen 100 a artiklan mukaiseen menettelyyn, sen tarkoituksena oli ainoastaan korostaa sitä, että siihen, että jäsenvaltio voi poiketa yhteisön tasolla toteutetusta yhdenmukaistamistoimenpiteestä, liittyy edellytys eli velvollisuus hankkia komission etukäteen antama hyväksyntä. Tämä edellytys koskee edelleen myös EY 95 artiklan 4 ja 5 kohtaa, koska sekä jäsenvaltion, joka antaa tiedoksi EY 95 artiklan 4 kohdan nojalla jo voimassa olevan lainsäädännön, että jäsenvaltion, joka antaa tiedoksi saman artiklan 5 kohdan nojalla lakiehdotuksen, on täytettävä se. Näissä kahdessa kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin soveltuvat siten tältä osin samat periaatteet, kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 85 kohdassa.

43 Kun otetaan huomioon EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätyn menettelyn erityispiirteet, tämän menettelyn samankaltaisuus kyseisen artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn kanssa ja näillä kahdella kohdalla oleva sama tavoite, jossa on kyse sen mahdollistamisesta, että jäsenvaltiot voivat poiketa yhdenmukaistamistoimenpiteistä, ei ole loppujen lopuksi syytä hyväksyä ratkaisua, joka poikkeaa EY 95 artiklan 4 kohdan osalta hyväksytystä ratkaisusta. Näin ollen komissiolla ei ole velvollisuutta noudattaa kontradiktorista periaatetta ennen kuin se tekee päätöksensä EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla (ks. vastaavasti EY 95 artiklan 4 kohdan osalta em. asia Tanska v. komissio, tuomion 50 kohta).

44 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi siten perustellusti, ettei EY 95 artiklan 5 kohdassa määrättyyn menettelyyn ollut sovellettava kontradiktorista periaatetta.

45 Kontradiktorisen periaatteen loukkaamista koskeva valitusperuste on näin ollen hylättävä.

EY 95 artiklan 5 kohdan rikkomista koskeva valitusperuste

Asianosaisten lausumat

46 Valittajat toteavat ensinnäkin, että valituksenalaisessa tuomiossa tarkastellaan perustamissopimuksen rikkomista koskevaa kanneperustetta ainoastaan erityisen ongelman olemassaoloa koskevan edellytyksen täyttymisen kannalta ja että näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin loukkasi valittajien oikeutta tulla kuulluksi.

47 Itävallan tasavalta toteaa lisäksi, että uusi tieteellinen näyttö on keskeinen osa EY 95 artiklan 5 kohtaa ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei olisi pitänyt sivuuttaa kysymystä muuntogeenisten viljelykasvien ja luonnollisten viljelykasvien rinnakkaiselosta, riskien määrittämisen riittämättömyyttä eikä ennalta varautumisen periaatetta myöskään silloin, kun se arvioi jäsenvaltion erityisen ongelman olemassaolon edellytystä. Itävallan tasavallan mukaan komission tieteellinen analyysi riskeistä ei ollut perusteellinen eikä se myöskään ottanut huomioon oikeutta tulla kuulluksi, minkä lisäksi se ei täyttänyt perusteluvelvollisuuttaan.

48 Valittajat arvostelevat valituksenalaisen tuomion 67 kohtaa siltä osin kuin siinä katsotaan, että tässä tapauksessa ei ole olemassa EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua erityistä ongelmaa, sillä perusteella, että ei ole näytetty toteen, että GMO:ja on Land Oberösterreichin alueella. Valituksenalainen tuomio on tältä osin ristiriidassa sen velvollisuuden kanssa, joka koskee suojelun korkean tason ottamista lähtökohdaksi silloin, kun mainitun EY 95 artiklan nojalla annetaan terveyttä, turvallisuutta, ympäristönsuojelua ja kuluttajansuojaa koskevia säännöksiä tai määräyksiä.

49 Itävallan tasavalta väittää lisäksi, että kun komissio ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsivat liian suppeasti edellytyksiä, jotka liittyvät erityisen ongelman olemassaoloon, kun ne eivät arvioineet riskejä ja uutta tieteellistä näyttöä riittävästi ja kun ne eivät ottaneet huomioon ennalta varautumisen periaatetta, ne vaikuttivat ratkaisevasti oikeusriidan ratkaisuun ja loukkasivat sen oikeudellisesti suojattuja intressejä.

50 Komissio väittää vastauksena tähän, että kysymyksellä siitä, arvioiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsiteltävänään olleen asian olosuhteita asianmukaisesti, pyritään selvittämään se, rikkoiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhteisön oikeutta, eikä sitä, tekikö se perustelujen puutteellisuudesta johtuvan menettelyvirheen.

51 Komissio täsmentää, että uuden tieteellisen näytön olemassaolo ja ympäristönsuojelu eivät kuulu erityisen ongelman muodostaviin edellytyksiin, vaan ne ovat mainitun ongelman kanssa samantasoisia, koska kaikki EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätyt edellytykset ovat kumulatiivisia. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen perustellusti todettuaan, että erityisen ongelman olemassaoloon liittyvä edellytys ei ollut täyttynyt.

52 Komissio väittää ennalta varautumisen periaatteen osalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selitti valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa perustellusti ne syyt, joiden johdosta tällaisen periaatteen loukkaamista koskeva kanneperuste hylättiin, ja että Itävallan tasavalta ei ole riitauttanut tuomiota tältä osin ainakaan nimenomaisesti ja yksityiskohtaisesti.

53 Komission mukaan näkemyksistä, jotka liittyvät laiminlyönteihin, joihin komission väitetään syyllistyneen pyynnön tutkimismenettelyssä, ja argumenteista, jotka liittyvät puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteeseen, ei ole hyötyä ratkaistaessa kysymystä siitä, sisältyykö valituksenalaiseen tuomioon oikeudellinen virhe. Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen osalta väitteet, joita on esitetty tältä osin, on komission mukaan jätettävä tutkimatta, sillä niiden tueksi ei ole esitetty näyttöä, ja kyseiset väitteet ovat joka tapauksessa selvästi perusteettomia, koska

Itävallan tasavallan puolustautumisoikeuksia ei ole mitenkään rajoitettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

54 Valittajat katsovat, että menettelyvirhe, johon he ovat vedonneet, perustuu arviointivirheeseen, joten siinä on niin ikään kyse yhteisön oikeuden rikkomista koskevasta perusteesta. Valittajien mukaan sanaa "erityinen" ei ole pidettävä sanan "ainutlaatuinen" synonyyminä. EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut ongelmat on ymmärrettävä epätavallisina ongelmina mutta ei missään tapauksessa ainutlaatuisina ongelmina, joita esiintyy ainoastaan yhdessä jäsenvaltiossa tai yhdellä alueella. Valittajat katsovat, että tulkitessaan väärin sanan "erityinen" merkitystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti virheellisesti tutkimatta muut EY 95 artiklan 5 kohdassa asetetut edellytykset ja rikkoi tältä osin yhteisön oikeutta.

55 Vastauksena tähän komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei pitänyt tarkastella yksityiskohtaisesti erityisen ongelman olemassaoloon liittyvää edellytystä, ja se katsoo, että valittajat eivät ole täyttäneet niillä EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla olevaa näyttövelvollisuutta, koska ne ovat nojautuneet perusteluissaan ainoastaan maatilojen pieneen kokoon ja luonnonmukaisen maatalouden merkitykseen. Komission mukaan poikkeaminen kyseisestä direktiivistä erityisen ongelman yhteydessä voidaan perustella erityisen tai poikkeuksellisen ekosysteemin olemassaololla, joka saa aikaan sen, että on välttämätöntä arvioida riskejä erillään direktiivin 2001/18 nojalla suoritetuista Euroopan muita samankaltaisia alueita koskevista riskinarvioinneista. Komissio toteaa, että valittajat eivät kuitenkaan ole esittäneet tältä osin tarvittavia todisteita.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

56 Ensinnäkin on todettava, että EY 95 artiklan 5 kohdan nojalla tiedoksi annettujen kansallisten toimenpiteiden laillisuus liittyy läheisesti ilmoittavan jäsenvaltion esittämän tieteellisen näytön arvioimiseen.

57 Mainitussa määräyksessä nimittäin edellytetään, että yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavien kansallisten säännösten käyttöönotto perustuu uuteen, ympäristönsuojelua tai työympäristön suojelua koskevaan tieteelliseen näyttöön kyseisen jäsenvaltion erityisten ongelmien vuoksi, jotka ovat ilmenneet yhdenmukaistamistoimenpiteen toteuttamisen jälkeen, ja että sekä aiotut säännökset että niiden antamisen syyt annetaan tiedoksi komissiolle (em. asia Saksa v. komissio, tuomio 21.1.2003, 80 kohta).

58 Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, ja niiden on siten kaikkien täytyttävä, tai muuten komissio hylkää yhdenmukaistamistoimenpiteestä poikkeavat kansalliset säännökset (em. asia Saksa v. komissio, tuomio 21.1.2003, 81 kohta).

59 Tältä osin on todettava, että esillä olevan asian asianosaiset eivät ole riitauttaneet mainittua kumulatiivisuutta.

60 Valittajat ovat valituksissaan riitauttaneet valituksenalaisen tuomion muun muassa siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi niiden argumentit, jotka liittyivät komission arvioihin ilmoittavalla jäsenvaltiolla olevan erityisen ongelman olemassaoloon liittyvästä edellytyksestä.

61 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin katsoi valituksenalaisen tuomion 66 ja 67 kohdassa, että kantajat eivät olleet esittäneet näyttöä, jonka perusteella olisi voitu epäillä sitä, ovatko nämä arvioinnit perusteltuja, vaan ne olivat rajoittuneet korostamaan maatilojen pientä kokoa ja luonnonmukaisen maatalouden merkitystä Land Oberösterreichissa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lisäksi erityisesti, että kantajat eivät olleet esittäneet seikkoja, joiden tarkoituksena olisi ollut kumota EFSA:n johtopäätökset, joiden mukaan Itävallan tasavalta ei ollut osoittanut, että Land Oberösterreichin alueella on epätavallisia tai ainutlaatuisia ekosysteemejä, joita varten olisi tehtävä erilaiset riskinarvioinnit kuin koko Itävaltaa tai Euroopan muita samankaltaisia alueita varten. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan kantajien esittämillä seikoilla ei voitu niiden yleisen luonteen vuoksi kumota riidanalaisessa päätöksessä esitettyjä konkreettisia arviointeja.

62 Komissio katsoi kyseisessä päätöksessä, että Itävallan tasavalta ei ollut osoittanut, että Land Oberösterreichin alueella oli EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityinen ongelma, joka olisi ilmennyt direktiivin 2001/18 antamisen jälkeen.

63 Tämä päätös seurasi EFSA:n lausuntoa, jossa todettiin, että tieteellistä näyttöä, jolla osoitettaisiin erityisen ongelman olemassaolo, ei ollut. Kyseinen virasto katsoi, että mitään sellaisia tieteellisiä tietoja ei ollut esitetty, joilla todistettaisiin, että oli olemassa epätavallisia tai ainutlaatuisia ekosysteemejä, joita varten olisi tehtävä erilaiset riskinarvioinnit kuin koko Itävaltaa tai Euroopan muita samankaltaisia alueita varten. Tämä virasto totesi, että Müllerin raportissa ei esitetty uusia tietoja, joilla pyrittäisiin kumoamaan direktiivin 2001/18 säännökset.

64 Tältä osin on ilmeistä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä, kun se muistutti, että komissio oli ottanut huomioon EFSA:n päätelmät siitä, että tieteellistä näyttöä, jolla osoitettaisiin erityisen ongelman olemassaolo, ei ollut.

65 Toisin kuin valittajat väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ymmärtänyt väärin EY 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun ilmaisun "erityinen" merkitystä, sillä se ei katsonut, että kyseisessä määräyksessä esitettyjen edellytysten täyttymiseksi olisi osoitettava yksinomaan, että oli olemassa "ainutlaatuinen" ongelma, joka on käsitteenä suppeampi kuin "erityinen" ongelma.

66 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisti valituksenalaisessa tuomiossa tältä osin komission ja EFSA:n päätelmät ja totesi, ettei Itävallan tasavalta ollut esittänyt mitään sellaisia tieteellisiä tietoja, joilla todistettaisiin muun muassa, että oli olemassa epätavallisia ekosysteemejä.

67 Riidanalaisen päätöksen saksankielisessä toisinnossa, joka on todistusvoimainen, käytetään ilmaisua "ungewöhnliches Ökosystem" ja EFSA:n lausunnossa, joka on laadittu englanniksi, ilmaisua "unusual ecosystems", minkä johdosta riidanalaisen päätöksen saksankielisessä toisinnossa oleva ilmaisu "einzigartiges" ja EFSA:n lausunnossa oleva ilmaisu "unique" eivät ole lainkaan merkityksellisiä.

68 On todettava lisäksi, että kun otetaan huomioon, että valittajat eivät olleet esittäneet näyttöä, jonka perusteella olisi voitu epäillä niiden arviointien perusteltavuutta, jotka koskevat sitä, ettei ollut olemassa tieteellistä näyttöä, jolla osoitettaisiin erityisen ongelman olemassaolo, ja että yksi EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätyistä edellytyksistä ei täten täyttynyt, on myös ilmeistä, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tehnyt oikeudellista virhettä tältä osin.

69 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että koska EY 95 artiklan 5 kohdassa määrätyt edellytykset ovat kumulatiivisia, kaikkia mainittuja edellytyksiä ei ole tarpeen tarkastella, jos todetaan, että jokin niistä ei täyty (ks. vastaavasti em. asia Saksa v. komissio, tuomio 21.1.2003, 88 kohta).

70 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin menetteli näin ollen perustellusti, kun se katsoi, että jäsenvaltiolla olevan erityisen ongelman olemassaoloon liittyvä edellytys ei täyttynyt, ja hylkäsi kanteet eikä tarkastellut, täyttyivätkö muut edellytykset.

71 Valittajien väitteet, jotka liittyvät siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rajoittui tarkastelemaan erityisen ongelman olemassaoloon liittyvää edellytystä, tai väitteet, jotka liittyvät oikeuteen tulla kuulluksi, taikka perusteluvelvollisuuteen ja puolustautumisoikeuksiin liittyvät väitteet eivät täten ole perusteltuja.

72 Näin ollen on katsottava, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkonut EY 95 artiklan 5 kohtaa, kun se hylkäsi kanteet.

73 Tästä seuraa, että valittajien toinen valitusperuste ei ole perusteltu ja valitukset on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

74 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan myös valitukseen, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta korvaavat sen oikeudenkäyntikulut, ja ne ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

1) Valitukset hylätään.

2) Land Oberösterreich ja Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset